

Semen por- dum, nimirum quoddam semen porri in vinum pro-
 ri efficere ne- lectum, efficit ne vinum acescat: imò verò vt ace-
 vinum ace- tum in vinum redeat, hoc est, aëdrem omnem
 scat. exuat. Facilis est experientia, quæ his finem faci-
 et, vbi monuero porrum duodeuigesimo die à sa-
 tu plerunque prodire, & bimatam duntaxat per-
 ferre: ab eo tempore, fementescere ac emori.

Allij cura, auxilia, & secreta.

CAP. IX.

ALIU inter ruris pulmentaria celebratum,
 terra gaudet maximè alba, fossa & subacta
 sine stercore. Cuius cohærentium spicarum di-
 uortia liratum feri debent, arearum puluinis im-
 pacta, quo minus aquis infestentur. Liras autem
 similes porcis facies, quas in agris rustici concin-
 nant, vt vitent vliginem: sed multò minores esse
 debent. In quarum dorso nuclei palmari spatio
 distantes, non altè depangentur, nec castellatim,
 vt multi faciunt, grumulis imponentur. Qui cū ter-
 nas fibras, seu folia tria emiserint, sarriri debent:
 nam grandescunt, quo sæpius id factum fuerit,
 maiusque incrementum accipiunt. Plinius semi-
 ne etia prouenire scribit, sed tardè. Primo enim
 anno porri crassitudine caput efficitur: sequenti
 diuiditur: tertio consummatur: pulchriusque tale
 existimant quidam. Si vastum & capitatum face-
 re voles, antequam vllum emittat cauliculum,
 viridem omnem eius comam intorquebis, ac hu-
 mi prosterne. Palladius, scapū, vbi prodire cœ-
 perit, in terram depressum obruit: atq; ita cauet
 ne in frondem luxuriet: deinde proculcat, vt suc-
 cus ad spicas reuertatur, & vastum caput faciat.
 Quod

Quando sar-
 riendum al-
 lium.

Semine alba
 tarde proue-
 nire.

Quomodo
 fiat vastum
 & capita-
 tum allium.

Quod vnum etiam Plinius prior adnotauit. So- Quomodo
allia vi-
us
tion in rusticis Græcorum obseruationibus, ad
hæc Palladius & aliquot alij tradunt, quod si al- odoris depo-
nant:
lia terræ committantur, & ex eadem eruantur,

Luna sub horizonte latente, virus odoris exuēt,
& mandentium halitum nullo modo vitiabunt.

Quod paulò aliter Plinius interpretatur: tradens
allia in eam rem feri debere, cum Luna sub terra

fuerit: & colligi, dum Soli coniungitur. Pollice- Quomodo
tur ille idem Græcus Sotion, allia dulcescere, si dulcescant
in plantando oliuarum nuclei illis commisceantur allia.

tur & conferantur: aut fractæ leniter spicæ, terræ
tradantur: vel in pangendo, olearum fraces adhi-

beantur. Prodit & Didymus adnotante Ruellio,
vel potius Sotion, vt meus habet Græcus codex,

tegium halitus à manducatis aliis conciliatum,
aboleri, si cruda faba illis superedatur. Alij, betæ

radicem in prunis tostam supermanducasse, satis
superque esse putant: eo siquidem remedio virus

mentiri & tegi, Menâder è Græcis apud Plinium
pôllicetur. Nôstrates apio viridi fastidium illud

deponūt. Antiquorum plerique promittunt, al-
lia diutissimè duratura, & vsui meliora futura, si

vel paleis condâtur, aut fumo suspensa exponan- Quomodo
tur. Sunt qui illorū capita aqua salsa tepida pauli allia diutis-
sper intingant, siccent, & ita recondant. Sed hoc sime seruen-
& illo modo, in satu plerunque sterilia euadunt, tur.

Aliis satis est super prunas siccasse, ne germinet.

Plinius saporis austerioris illa esse tradit, quæ Allia sapo-

plures habuerint nucleos: additque nullam odo- ris austerio-
ris fœdritatem coctis inesse, perinde etiam atque ris.

cepis. Nec omittit præsumeda esse allia albū esse-
borum effossuris, nisi periclitari velint. Est alliū

fyluestre, quod ophioscorodon Græci nuncu- Lac allia
pant redolens-cū
suis caecis.

Lac allia re-
dolens cum
suis caseis.

Mirabilis hi-
storia & sum-
me notanda.

Allij cū ma-
gnete cele-
bris discor-
dia.

pant in aruis sponte nascens, quo pecudum lac,
quæ comam eius depastæ fuerint, allia subolet:
Quid, inquam, lac? imò verò casei qui ex eo coa-
luerint, odoris grauitatem illam præ se ferunt, ru-
ra allium agreste & serpentinum vocant. Quod
decoctum, ne renasci possit, aduersus improbita-
tem alitum semina depascentinum, tutò proijci li-
bro superiore admonuimus, scribentes à Plinio
alum appellari. Sed mirabile quippiam occurrit
hoc loco non tacendum: nimirum quòd muste-
læ & sciuri tentato allio dentibus, vix audent in
posterum mordere, cicurésque hoc modo fiunt.
Est & illud memorabilius & multò mirabilius
quod Volateranus prodit, suo tempore inuen-
tum fuisse rusticum ore aperto in agris per mes-
ses & tœniscia dormientem: qui cū serpentem
per hiantes fauces imprudenter admisisset: sese
statim commanducatis allijs, ceu præsentī amu-
leto, curauit. Virus tamen ac mortem, vxori (res
mira) in coitu stillauit ac trās fudit. Sed hoc etiam
in allio memorabile est, quòd si cum falfugine
coquatur, curculiones leguminum efficaciter in-
terimit, modò horreorum parietes & pauimenta
his miscellaneis imbuantur. Hic etiam mihi silen-
tio dissimulanda non est celebris illa magnetis &
allij discordia, quam Græci antipathiam nuncu-
pant, sicuti alibi docuimus, ostendimúsque tan-
tū inter has res surdas & sensu carentes odium
inesse, vt magnes ferrum negligat, nedum allici-
at, si allio confricetur: quemadmodum Plutar-
chus adnotauit, & post illum Claudius Ptole-
mæus. Quæ res, cum sepe numero & mihi, & ami-
cis meis aliter probata & explorata fuisset, eò me
duxit, vt facili crediderim viros illos eximios,
& in

& in primis Ptolemæū nequaquam de commu- Summè no-
ni opinione id dixisse, quin potius de suo Aegy- tãda & ani-
ptiaco alio rem eam intellexisse. Quod Diosco- maduertea-
rides paruum esse scripsit, adhæc dulci, singulari- da.
que capite ad purpuram vergente. Non desunt
qui id ophioscorodo tribuant, quod Antonius
Microphonius Biturix, amicus noster, qui rerū
experimenta diligenter persequitur, se probauit
se nuper ad me scripsit. Illud postremum esto, al-
lia arborum ramis appensa, accedentes ad fructu-
um depredationem auiculas longè arcere solent,
vt in Græcorum georgicis à Democrito adnota-
tum legi.

Ceparum cura, auxilia, & secreta.

CAP. X.

Cepas corpus habere pluribus cartilagineis
tunicis compactum, & reuolutum, nemo Cepæ cur-
est qui ignoret. Veteres rustici, vt testatur Colu- niones vo-
mella, vniones nuncuparunt: quia vno & singu- centur.
lari constant capite, multis, vt allium, bulbis ne-
quaquam coagmentato. Quod nomen apud no-
strates Gallos, velut triuiale hætenus vsurpatur. Quæ terra
Terram desiderant pinguem, vt scribit Palladius seredis cepis
vehementer subactam, irriguam & stercoratam, accomoda.
necnon rubram, vt Sotioni Græco geponico
placet. Quæ prius proscindi debet, vt hyemis fri-
goribus & gelicidijs putrescat, sicuti tradit Co-
lumella: deinde stercoreari, & mox bidentibus æ-
qualiter perfodi, ac in areas disponi, omnibus Quo tẽpore
herbis euulsis, & earum radicibus deletis. Quo & quomodo
facto, Martio mense, placido & sereno die, austro feri debeant
vel euro flante, semina ritè spargentur: satureia cepæ.

F 3

illis